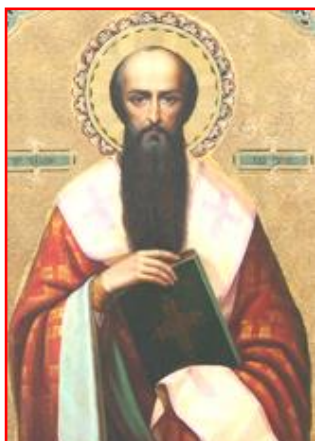

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

Sensurile denumirilor Sfântului Duh, pe baza învățăturilor Scripturilor

Sf. Vasile cel Mare,
icoană

Este deja timpul să examinăm sensurile denumirilor Sfântului Duh, (denumiri) pe care le-am cules din Scripturi sau le-am moștenit din tradiția nescrisă a Părinților. Mai întâi, cine este acela care, auzind vorbindu-se despre Sfântul Duh, nu este răscolit în cugetul său și nu se ridică cu mintea la o fire superioară?

Este numit Duhul lui Dumnezeu, "Duhul lui Dumnezeu care din Tatăl purcede", "Duh drept" și "Duh conducător", însă numele Său prin excelență este Duhul Sfânt. Acesta este numele (care se dă ființei) celei fără de trup, nemateriale și simple. De aceea și Domnul pentru a învăța pe (femeia) cae socotea că Dumnezeu trebuie adorat într-un anume loc, fiindcă Cel netrupesc este nelimitat (în spațiu) zice: "Dumnezeu este Duh".

Prin urmare, nu este posibil ca atunci când auzi (cuvântul)

Duhul să-ți închipui o ființă limitată, supusă schimbărilor și transformărilor sau întru totul asemenea creaturilor, ci îndreptându-ți mintea către cele superioare, este necesar să te gândești la o fire spirituală, cu putere infinită, nelimitată (de spațiu), (a cărei existență) nu se măsoară cu secole și ani, care abundă de bunătăți. Către El se îndreaptă toate câte au nevoie de sfințenie, pe El Îl doresc toate câte au nevoie de virtute, ca și când ar fi udate de sufletul Său și ajutate în realizarea scopului pus în firea lor. Desăvârșitor al altora, El nu duce lipsă de nimic. Trăiește nu pentru că I-a dăruit cineva viața, ci pentru că El (Însuși) este dăătorul vieții.

Nu se desăvârșește treptat, ci este de la început desăvârșit. Rezidă în Sine și se află peste tot. Este cauza sfințeniei, lumină duhovnicească ce dă oricărei puteri spirituale un fel de iluminare pentru aflarea adevărului. Este inaccesibil după natură și perceput doar după bunătate; pe toate le umple cu puterea Sa, dar se comunică doar celor vrednici, și acestora nu în aceeași măsură, ci împarte harul după credință (fiecăruia). Se împarte fără să sufere ceva și se comunică în întregime, asemenea razei solare.

(Sfântul Vasile cel Mare, Scrieri, partea a III-a, Despre Sfântul Duh)